

To nie koniec inwestycji...

Z Markiem Sokołowskim, wiceprezesem zarządu, dyrektorem ds. produkcji i rozwoju Grupy LOTOS S.A., rozmawia Anna Gruszka

- **Instalacja do produkcji wodoru gotowa, a tym samym kolejny etap Programu 10+ zakończony. Jak ocenia Pan dotychczasowe dokonania tego programu?**

Myślę, że na ocenę przyjdzie czas dopiero po zakończeniu całego procesu inwestycyjnego, czyli za rok. Jesteśmy natomiast bardzo zadowoleni z faktu, iż wszystkie prace prze-

biegają terminowo, zgodnie z założeniami budżetu oraz co najważniejsze – jak na tak dużą budowę – bezpiecznie. Do tej pory, na placach budowy Programu 10+ przepracowano ponad 10 mln roboczogodzin. Okres szczytu zatrudnienia, gdy na terenie inwestycyjnym rafinerii pracowało dodatkowe 3,5 tys. osób z 80 firm wykonawczych, mamy już za sobą.

- **Jaki był najtrudniejszy etap?**

Myślę, że największym wyzwaniem w historii Grupy LOTOS, pod względem inżynieryjnym, była operacja transportowa, przeprowadzana wiosną i latem tego roku. Do gdańskiej rafinerii przetransportowano wówczas i ustawiono na docelowych ich miejscach pracy, cztery reaktory o łącznej masie ok. czterech tysięcy ton. Były to aparaty nowej

„
Pod koniec listopada Program 10+ osiągnął 93% realizacji, choć przed nami najtrudniejsze chwile – odbiory i rozruchy najważniejszych instalacji”

instalacji łagodnego hydrokrakingu - MHC. MHC to instalacja, w której wytwarzane będą komponenty paliw silnikowych, głównie olejów napędowych. Zgodnie z harmonogramem budowy, instalacja zostanie przekazana do uruchomienia w listopadzie 2010 r. Dotychczasowy rekord najcięższego urządzenia, działającego na terenie gdańskiej rafinerii, należał do reaktora instalacji hydro-odsiarczania oleju napędowego – HDS, ważącego 713t, który został przetransportowany do rafinerii latem ubiegłego roku. Ten reaktor wtedy też został oddany do użytku. Grubość ścianek reaktorów wynosi ok. 28cm. Dla porównania, dotychczasowe reaktory na istniejącej instalacji hydrokrakingu, mają ścianki o grubości ok. 18cm. Cała operacja, zgodnie z planem, zakończyła się w sierpniu br. postawieniem reaktorów, w tym najcięższego R2, ważącego prawie 1200 ton.

- **Stan zaawansowania Programu 10+ to ponad 90%. Co zostało jeszcze do zrealizowania?**

Pod koniec listopada Program 10+ osiągnął 93% realizacji, choć przed nami najtrudniejsze chwile – odbiory i rozruchy najważniejszych instalacji. Latem i jesienią 2009 r. zakończyliśmy w gdańskiej rafinerii Grupy LOTOS, budowę instalacji hydro-odsiarczania oleju napędowego - HDS, pomocniczego kompleksu aminowo-siarkowego - KAS oraz wytwórni wodoru – HGU. W grudniu planujemy zakończyć budowę zintegrowanej instalacji destylacji ropy naftowej - CDU/VDU, która zwiększy zdolności przerobowe zakładu o 75%. Kolejnym ważnym aspektem budowy jest fakt, iż po uruchomieniu drugiego ciągu instalacji CDU/VDU, elastyczność rafinerii co do przerabianego surowca znacznie wzrośnie. Będzie to miało także istotny wpływ na działalność operacyjną oraz planowane na przyszłość, nieodzwonne w tym przemyśle, cykliczne postoje remontowe. Zgodnie z planem, jesienią 2010 r., zamierzamy zakończyć budowę dwóch kolejnych instalacji – łagodnego hydrokrakingu - MHC oraz przerobu ciężkiej pozostałości próżniowej - ROSE. Często słyszę pytanie – dlaczego ponad 90% planu rozbudowy zrealizowano już rok przed planowanym zakończeniem Programu 10+? Wyjaśnijmy, że wspomniany stan zaawansowania określa nie tylko budowę wszystkich instalacji i infrastruktury pomocniczej, ale także wszystkie prace projektowe oraz zakup materiałów, maszyn i urządzeń. Szczególnie dużą część nakładów inwestycyjnych stanowią dostawy, które w większości są już zrealizowane. Pomimo tego, że pozostało jedynie 7% zakresu to ostatnie 12 miesięcy Programu 10+ będzie równie intensywne jak minione 1,5 roku.

- **Jednak Program 10+ to pewnie nie koniec inwestycji w Lotosie...**

W nadchodzącym roku będziemy nadal skupiać się na realizacji Programu 10+. Będą także realizowane inwestycje, związane z wydobywaniem ropy naftowej, rozwojem rynku i logistyką.

Taki pakiet został utrzymany po dokonanej, na początku 2009 roku, weryfikacji, związanej z ogólnosiwiatowym kryzysem finansowym. Realizacja niektórych zadań inwestycyjnych została odłożona w czasie – jest to wynik realizacji Pakietu Antykryzysowego.

W tym roku zaawansowaliśmy realizację programu Doskonałości Operacyjnej. Są to działania, mające na celu maksymalizację efektywności przerobu ropy naftowej. Program ten będziemy doskonalić w kolejnych latach. Jest on bardzo istotny, gdyż po włączeniu kolejnych instalacji produkcyjnych Programu 10+ do pracy, model ekonomiczny rafinerii znacząco się

rozrośnie i skomplikuje, a instalacje Programu 10+ stanowią przecież podstawowe narzędzie do operacyjnego kierowania produkcją.

Działamy na rynku o globalnym charakterze, sięgamy po coraz to inne ropy. Zmienność cen i marż jest coraz bardziej dynamiczna, wymaga to błyskawicznych reakcji ze strony kierowania produkcją – znalezienia optimum ekonomicznego i jego realizacji.

Na bieżąco śledzimy zmieniające się uwarunkowania makroekonomiczne oraz światowe trendy w biznesie naftowym. W swoich analizach, zgodnych ze strategią, bierzemy pod uwagę połączenie budowanej obecnie instalacji odasfaltowania ROSE z instalacją zgazowania ciężkich pozostałości. Pracujemy nad określeniem kształtu technologicznego takiej struktury. Byłby to drugi etap Programu 10+ i ostateczne rozwiązanie zagospodarowania pozostałości, z którym boryka się większość rafinerii.

